

MINISTEREN

Transport-, Bygnings- og Boligministeriet
Folketinget

Dato 7. april 2017
J. nr. 2017-1606

Frederiksholms Kanal 27 F
1220 København K

Telefon 41 71 27 00

Transport-, Bygnings- og Boligudvalget har i brev af 28. februar 2017 stillet mig følgende spørgsmål (TRU alm. del), som jeg hermed skal besvare. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Kristian Pihl Lorentzen (V).

Spørgsmål 382:

Finder ministeren det rimeligt, at staten i forbindelse med Togfondens projekt med etablering af en ny jernbane over Vestfyn allerede har foretaget forlods opkøb af 37 ejendomme i alle de mulige tracéer, længe før der er taget politisk stilling til en VVM-undersøgelse, herunder fastlæggelse af linjeføring?

Svar:

Jeg skal indledningsvist bemærke, at regeringen ikke er med i aftalen om Togfonden og at regeringen ikke prioriterer anlægget af en ny jernbane over Vestfyn.

Retten til forlods overtagelse kaldes også fremrykket ekspropriation og dækker over det forhold, at anlægsmyndigheden overtager en ejendom forud for de ordinære ekspropriationsforretninger. Fremrykket ekspropriation kommer alene på tale, hvis borgeren selv fremsætter anmodning derom, og det mener jeg er værd at fremhæve i forhold til et borgersynspunkt.

Borgere, der for eksempel bliver berørt af togfundsprojekterne, har således et retskrav på at blive forlods overtaget, hvis en række konkrete forhold er opfyldt, jf. jernbanelovens § 33. Der skal være tale om et særligt tilfælde (fx sygdom, alder, familieførøgelse eller andre sociale årsager), anlægsprojektet skal berøre den konkrete ejendom særligt indgribende (konkret vurdering af projektets betydning for den pågældende ejendom), og anlægsprojektet skal indebære, at den pågældende ejendom ikke kan afhændes på normale vilkår.

Muligheden for fremrykket ekspropriation er en beskyttelse af de berørte borgere, som sidder i en særlig situation, og som gerne skulle undgå at blive stavnsbundet til deres ejendom, fordi der er et statsligt infrastrukturprojekt under planlægning. Den tanke har jeg grundlæggende sympati for.

Ulempen er, at fremrykket ekspropriation koster staten penge – også unødigt mange penge, så længe der ikke er valgt én linjeføring.

Sammenfattende kan man således anføre, at så længe der ikke er valgt én linjeføring, kan situationen være uhensigtsmæssig for såvel borgere som staten.

Side 2/2

Med venlig hilsen

Ole Birk Olesen